

Förklaring eller bortförklaring

Ibland roar jag mig med att läsa kvällstidningar. Roar mig? Ja, inte för att läsa halva tidningens reportage från glättiga evenemang, celebriteter, sport och andra oväsentligheter för mänskligheten.

Kvällstidningarna ägnar stor uppmärksamhet åt händelser som inte kan beskrivas med fakta eller objektiva analyser. Att tidningarna uppenbarligen fortfarande har ett existensberättigande intill kassan i snabbköpet kan bara betyda att köparna roas av att läsa om skandaler och subjektiva meningar om vad som är rätt eller fel.

Själv roar jag mig åt att granska kvällspressens språk, eller snarare brist på språkkunskap.

Idag går att läsa i en av kvällstidningarna att Arvingarna "bortförklarar" utebliven succé med att den internationella juryn inte uppskattar svensk dansmusik. Ordet bortförklaring förklaras ofta med en "icke trovärdig förklaring till ett misslyckande". Tvärtemot tidningens ordval, i strikt semantisk betydelse, är det min uppfattning att Arvingarnas analys är helt korrekt och relevant. Således ingen bortförklaring.

Dansbandsmusiken som vi känner till är nämligen begränsade till Skandinavien, i synnerhet Sverige och till en relativt begränsad åldersgrupp. Med andra ord ingen överraskning över resultatet, snarare en korrekt analys.

Att låta journalistens ordval passera nöjessidornas redaktör är därför märkligt. Hur bortförklarar tidningen detta misslyckande?